

Prolog

Houghton Park, Lincolnshire, svibanj 1819.

Sve mlade dame sanjaju da će ih zaprositi nasljednik vojvodske titule. Pogotovo ako je taj nasljednik bogat, ugledan, pri zdravoj pameti, i još dovoljno mlad da ima sve zube.

Sve mlade dame osim, očito, Penelope Thorne.

Stojeći usred očeve knjižnice, Camden Rothermere, markiz od Pembriidgea, promatrao je djevojku koju je poznao još otkad je bila u kolijevci i pitao se gdje li je, dovraga, pogriješio. Uspravio se i prisilio na smiješak, pokušavajući prebroditi neugodnu tišinu koja je zavladala među njima.

K vragu. Nikad mu nije bilo neugodno u društvu Pen Thorne. Sve do sada. Sve dok nije izgovorio te sudbonosne riječi.

Sve do sada, kad su umjesto da sjaje od sreće zato što će se udati za njega, njezine oči buntovnički zaiskrile, a to nikad nije slutilo na dobro.

„Zašto?” Nije ga to ona ovog popodneva prvi put pitala.

Osjećao se glupo što nije uspio smisliti odgovarajući odgovor. Uletio je u ovu situaciju kao diletant. I sam je bio kriv za to. Poznajući Pen, kao što ju je on poznao, trebao je pripremiti opsežan popis razloga za njihov brak prije nego što je pokrenuo tu temu.

A u ovom trenutku je poželio da je nikada nije ni pokrenuo. No sada je bilo prekasno za uzmak, ili prekasno da spasi barem malo samopoštovanja u ovom vraški neugodnom susretu.

„Vrag te odnio, Pen, draga si mi”, reče nestrpljivo. Unatoč njezinom današnjem neobjašnjivom i iritantnom ponašanju, to je bila istina. Nije na svijetu bilo djevojke koja mu je bila draga kao ova cura koja ga je upravo promatrala kao da je izgmizao iz neke rupčage u zemlji.

Poznavao ju je bolje od bilo koje druge djevojke, uključujući čak i svoju sestru Lydiju. Bezbroj je puta tijekom djetinjstva spašavao Pen iz nevolja. Ona je bila nevjerovatno nestašna, jahala je one divlje konje iz konjušnice svoga oca, nije se libila potući da bi obranila nekog prijatelja ili zlostavljanu životinju. Cam se oduvijek divio njezinu živahnom duhu, odanosti i hrabrosti.

To su bile vrline koje je želio za svoju vojvotkinju. A ako ju je trebalo malo podučiti doličnom ponašanju, on je bio savršeno spreman preuzeti ulogu učitelja. Ona je bila članica obitelji Thorne, a Thorneovi nisu bili čuveni po razboritosti, no dok se za Pen moglo reći da je impulzivna, s druge strane bila je izuzetno inteligentna. Smirit će se ona kad postane vojvotkinja od Sedgemoora. U to je siguran.

Zapravo, *bio je* siguran sve do njezinog odgovora na njegovu prosidbu u kojem nije bilo nimalo oduševljenja.

„I ti si meni drag”, reče ona mirno, promatrajući ga pažljivo.

Cam se pitao zašto ga njezino priznanje nije nimalo ohrabrilo. Duboko udahnuvši, prisilio se biti strpljiv. „Eto, to ti je to.”

Nije mu bila poznata ta gorčina u njezinu smijehu koji je uslijedio. No iako to nije mogao vjerovati, morao si je priznati da se neuspjeh sada već osjećao u zraku. Pen je pametna, odlučna, jogunasta – izbit će on to vrlo brzo iz nje – i tvrdoglavo sklona pozitivno gledati na sve. Ili je barem on to tako mislio do današnjeg dana.

Također je vjerovao da će biti oduševljena njegovom prosidbom.

Očito je bio u krivu.

A nije navikao biti u krivu. Vrag neka je nosi, nije mu se to nimalo sviđalo.

Njezin glas ostao je začudno ravan. „Cam, žao mi je. Ali 'Eto, to ti je to' meni nije dovoljno. Morat ćeš se malo više potruditi.”

S mjesta na kojem je stajala, ispred visokog nadsvođenog prozora, proučavala ga je poput ravnateljice neke škole koja poziva na red učenika koji ne obećava. Jedva se suzdržao da prstom ne odmakne kravatu koja mu se učinila neuobičajeno jako stegnutom.

Dragi Bože, pa ovo je *Pen*. Ona nije ona vrsta žene koja bi čovjeku priuštila pakao prije nego što bi se dala ukrotiti. Nikad od njega ne bi zahtijevala više nego što joj on može pružiti. Nikad ne bi hysterizirala. Nikad ne bi lagala i varala, niti bi ikoga izdala.

Ona je, zapravo, bila sušta suprotnost njegovoj pokojnoj majci.

Cam nije bio navikao osjećati se kao budala, pogotovo u društvu ljepšeg spola. Po prirodi nije bio tašt, no očekivao je bolju reakciju na svoju prosidbu. Penin otac lord Wilmott bio je ushićen kad je čuo da će mu kći postati vojvotkinja.

No Pen, ni u kom slučaju nije bila ushićena.

A trebala bi biti, dovraga. Na kraju krajeva, ona je kći običnog baruna – i to rastrošnog baruna – dok je Cam nasljednik najbogatijeg vojvodstva u državi.

Thornovi su, doduše, bili stara obitelj, ali oduvijek se pričalo da su magnet za nevolje. U vrijeme političkih nemira, oni bi poduprlji pogrešnu stranu. A kad bi se nekako uspjeli dočepati novca, izgubili bi ga, obično u nekom nedoličnom poslovnom pothvatu. „Vino, žene i pjesma” – to je trebao biti obiteljski slogan te obitelji umjesto mnogo trezvenijeg i sasvim neodgovarajućeg „Postojanost i vjernost”.

Prethodna je generacija izrodila pregršt čudaka, uključujući i jednog strica koji se oženio svojom kućepaziteljicom. I to kao bigamist, kako je na kraju ispalo. Lord Wilmott profučkao je miraz svoje žene na niz pohlepnih bludnica. Penina se teta provodi s razuzdanim društvom na Kontinentu. Peter, Camov prijatelj i trenutni nasljednik, odan je kockarnicama i katastrofalnim investicijama. Da Camova majka nije bila velika prijateljica lady Wilmott,

njihove bi se obitelji rijetko družile.

Još mu je bilo teže podnijeti Penin mlaki odgovor zato što ga je ona oduvijek obožavala. Zar je bio glup što se uzdao u djetinjsku opčinjenost?

Obuzme ga strašna sumnja. Zar si on zapravo previše umišlja? Unatoč skandaloznom ponašanju njegovih roditelja i govorkanju o njegovoj nezakonitosti, visoko je društvo slavilo Cama kao budućeg vojvodu od Sedgemoora. Zar su ga beskrajna laskanja pretvorila u samozadovoljnu budalu?

Ako ga je Pen smatrala nepodnošljivo arogantnim, nije ni čudo da joj njegova prosidba nije dobro sjela. On uzdahne, gadeći se sam sebi i nestrpljivo provuče prste kroz kosu. „Gadno sam ovo zabrljao, je li?”

Penino se ukočeno vitko tijelo opusti, a ironični smiješak izvije joj usne. Usne, nevoljko je primijetio, koje su bile ružičaste i pune i mamile na poljubac.

Strese se od šoka, zapitavši se kako ih dosad nikad nije primijetio. Pen je u njegovu životu bila takva konstanta da je propustio primijetiti koliko se promijenila.

Još uvijek nevoljan priznati da Pen više nije ona djevojka kakve se sjećao, malo je bolje promotri. Zgranuto primijeti da se mršava adolescentica pretvarala u pravu ljepoticu. Još zgranutije osjeti neželjenu, nepogrešivu iskrnu žudnje.

„Da, jesi. Ali nisi samo ti kriv za to.” Profinjenošću kakvu dosad kod nje nije uočio, ona mu pokaže rukom prema kožnim naslonjačima poslaganima oko neupaljena kamina. „Sjedni, za boga miloga, prestani se tako zastrašujuće nadvijati nada mnom.”

On se zapravo nije nadvijao, iako se, s obzirom na svoju visinu, nadvijao nad većinom ljudi. Pen je uvijek bila štrkljasta, a on ju je doživljavao više kao dečka nego djevojčicu. Ali u ovom trenutku, kad ju je prvi put vidio kao nešto više od povremeno napasne mlađe sestre svog prijatelja Petera, primijetio je da gđica Penelope Thorne nije nimalo nalik dječaku.

Otkad ju je zadnji put vidio – a nikako se nije mogao sjetiti kad je to uopće bilo, tako je bio posvećen udvarač – ona je odrasla. Mršavo je tijelo dobilo suptilne, ali ipak fascinantne obline. Živopisno, šiljato lice, koje se uvijek činilo premalim za njezine izražene crte lica, postalo je rafinirano i zadivljujuće privlačno. A kad je to uspjela ukrotiti onu svoju raščupanu grivu u ove sjajne crne kovrče?

Ovo saznanje ostavilo mu je gorak okus u ustima. Neka mu Bog pomogne, ova nova Penelope bila je prava katastrofa. Ispod oka pogleda tu sirenu koja je misteriozno zamijenila onu divljakušu koja je bila odvažna kao i bilo koji od njegovih muških prijatelja. I vidio je kako je procvala u ženu zbog kakvih muškarci gube razum.

On se kategorički nije želio oženiti ženom zbog koje muškarci gube razum, onakvom kakva je bila njegova majka, zbog koje je njegov otac potpuno poludio. Kako će samo za njegovu izabranu nevjestu biti uvredljiva činjenica da mu je privlačna baš zato što uopće nije privlačna?

Primjer njegova oca dokazao je kakva se katastrofa izrodi iz toga kad čovjek za ženu izabere vatrenu ljepoticu. Cam je odrastao slušajući sočne tračeve o aferi svoje majke s mlađim bratom njezina muža. Nitko, uključujući i Cama, nije znao tko mu je otac. On je definitivno bio Rothermere, ali ne nužno i sin pokojnog vojvode.

Davno se Cam odlučio oženiti nekom s kojom će biti prijatelj, a ne nekom koja bi bila izazov svakoj blesavoj bitangi u Londonu. Cam je želio ženu koja će mu pomoći učiniti obitelj Rothermere uglednom, a ne izvorom podsmijeha i vulgarnih šala kao što je to bilo čitavog njegovog života.

Tračevi o njegovim roditelja pratili su ga od dječastva. Škola mu je bila noćna mora i dok se on silno potrudio pretvarati da ga više nije briga, znao je da su priče o njegovoj nezakonitosti još uvijek začinjavale ogovaranja kad god bi se spomenulo njegovo ime. I neka ga vrag nosi ako će svoju djecu izložiti sličnim mukama.

Podsjetio se da je ovo hrabra, iskrena Penelope Thorne, ona koja je riskirala glavu da spasi mačića iz kandži seoskih dječaka koji su bili dvostruko veći od nje. Ali gledajući je sada, nije više vidio djevojčicu koja je inicirala stotine ludorija. Pred sobom je vidio ženu kojoj će se udvarati muškarci. Ženu koja će možda podleći iskušenjima, baš kao što je to bio slučaj i s njegovom majkom. Zbog ovog njezinog sve privlačnijeg i ljupkijeg izdanja, Cam ju je poželio u svojoj postelji, ali to bi uništilo sve šanse za običnim mirnim obiteljskim životom.

Obuzela ga je lagana mučnina, no prihvatio je Peninu ponudu da sjedne i promatrao je kako zauzima suprotni stolac. Dragi Bože, kad su ovi profinjeni pokreti zamijenili njezin živahni galop? Ovo je bila Pen, a ipak nije bila ona.

I čak dok je u mislima propitivao prikladnost svoje bivše prijateljice za nevjestu, nije mogao skinuti pogled s nje. Kad je ona to postala ova intrigantna osoba? Gdje je, dovruga, on bio dok se događala ta transformacija? Sada, s devetnaest godina, bilo je za nju malo kasno za društveni debi, ali on je već vidio da bi visoko društvo poludjelo za njom. Ona bi ušetala u londonske plesne dvorane na tim dugačkim nogama, poput tigrice među pregršt zgodnih malih leptira.

„Cijenim što izvršavaš svoju dužnost prema svojoj i mojoj majci. Naš brak je oduvijek bio njihova najveća želja.” Penina iskrenost bila mu je poznata, no ipak se osjećao kao da ga ne netko lansirao visoko u nebo, a zatim je sletio u nekoj sasvim drugoj državi. „Ali budimo realni. Ja nisam žena za tebe.”

Unatoč današnjim slutnjama koje su nagoviještale da bi Pen mogla imati pravo, njezino odbijanje povrijedilo mu je ponos. „Mi se tako dobro poznajemo...”

„I baš zato mislim da bi naš brak bio debakl.”

„Zašto?”

Usne joj se trznu i Cam shvati da njezina gorčina nije sasvim nestala. „Zar to nisam ja tebe pitala?” Penelope uzdahne. „Cam,

tebi treba ugledna vojvotkinja profinjena ponašanja. Vjerojatno si zaboravio koliko si me puta izbavio iz katastrofe.”

„Ti si još mlada. Može te se istrenirati”, reče on prije nego je shvatio da mu takav komentar nimalo neće pomoći da dođe do cilja. Obično bi uvijek rekao baš ono što treba, ali ovaj susret poljuljao mu je hladnokrvnost.

Bio ju je uspio malo smekšati, no sada se opet pretvorila u led. „Ja nisam pas da dođem na tvoj zvižduk.”

On opet uzdahne. „Ti jako dobro znaš da to ne želim kod svoje nevjeste.”

„Zar uistinu znam?” upita ga, pogledavši ga ispod oka. „Ti si čitav svoj život posvetio uzdizanju iznad sramote tvojih roditelja. Nikad nisi tajio da želiš ženu koja će biti besprijekorna u svemu.”

On iskezi zube. Uvijek bi se nakostriješio na spominjanje majčina preljuba. „Pen, ja o tome ne želim razgovarati.”

Ona odmahne rukom. „Želiš li ti o tome razgovarati ili ne, ti skandali su obilježili svaki tvoj potez.”

On se trzne zbog sućuti u njezinu pogledu. „Kad to tako kažeš, zvučim kao obični jadnik.”

„Ne, nije tako.”

„Ti mi možeš pomoći. Bila bi sjajna vojvotkinja.”

„Griješiš.” Nikad ne bi očekivao ovakav samosvjesni smiješak na Peninu licu. Njegova se neželjena žudnja produbi. „Ja sam previše neovisna da bih bila ičija vojvotkinja, a pogotovo tvoja.”

„Možeš se promijeniti”, reče on očajnički, poželjevši da je prihvatio čašicu konjaka koju mu je prije susreta s Pen ponudio lord Wilmott. Cam nije navikao ovako zabrljati sa ženama, zapravo ni s kim. Gdje je nestala njegova čuvena samouvjerenost u društvu?

„Možda bih i mogla. Da se želim promijeniti. A ja to ne želim.” Od njezinog uzdaha punog prezira koža mu se naježila. „Ti bi mijenjao skandale svoje obitelji za skandale moje obitelji, a tračevi bi te pratili čitav život. Ja slušam svoje srce, a tek zatim razum. Govorim sve što mislim. Prije nego se osuši tinta na bračnom ugo-

voru, učinit ću nešto što će uzburkati duhove. Opet ćeš biti izvor užasnih tračeva i bit će ti grozno. I zato ćeš me zamrziti.”

„Ti si jedina koju sam si u životu zamišljao kao svoju ženu. Još sam u djetinjstvu odlučio da ću se oženiti tobom”, procijedio je te riječi uspravivši se u stolcu jer je zaboravio da ju je ovamo došao zavesti, a ne zastrašivati. „Naše obitelji očekuju da ćeš ti biti moja vojvotkinja.”

Žaljenje u njezinu smiješku nije ga nimalo ohrabrilo. „Žao mi je, Cam. Jednom u svom životu morat ćeš iznevjeriti očekivanja.” Pogled joj postane oštar, a njemu to nije bilo sasvim razumljivo. „Znam da me ne voliš.”

On se trzne kao da ga je udarila. K vragu, k vragu, k vragu. *Ljubav*. Mislio je da je Pen dovoljno pametna da ne pada na takve sentimentalne gluposti. „Ja te cijenim. Divim ti se. Uživam u tvom društvu. Ti poznaješ moj posjed Fentonwyck. Poznaješ *mene*.”

„To je sve jako lijepo, uvjeravam te.” Smiješak joj postane ki-seo. „Ali neću se udati bez ljubavi.”

On skoči na noge. „Oboje smo imali roditelje koji su se vjenčali iz ljubavi. A kao rezultat *ljubavi*, moj otac je postao okrutan i opsjednut, a majka mi je postala sinonim za promiskuitet. Oprosti mi što to moram reći, ali ni tvoji nisu ništa bolji. Zar ti to ne govori da su prijateljstvo i poštovanje bolja osnova za brak od prolazne tjelesne strasti?”

„Sumnjam da su moji, a i tvoji, roditelji shvaćali što ljubav uistinu jest.” Glas joj je bio promukao od emocija i Cam shvati da je uistinu osuđen na neuspjeh. „Ljubav znači da želiš za svoju ljubljenu osobu najbolje, pod svaku cijenu. Ljubav znači da ćeš žrtvovati sve da bude sretna.”

„Ti si idealist”, reče on nadmeno.

„Da, Cam, jesam.” Ona se obazrivo ustane – a taj pridjev nikad dosad nije povezivao s Pen Thorne – i pogleda ga s nečitljivim izrazom na licu. Za ženu koja je sama za sebe tvrdila da nema kontrole, bila je zadivljujuće suzdržana. „Vjerujem da je ljubav ono

što život čini vrijednim živjeti i smatram da se nitko ne bi smio vjenčati bez ljubavi. Ti si premlad da se ne bi zadovoljio savršenim izborom.”

Cam se pokušava smiriti. Rijetko je bio ljutit, ali u ovom je času poželio svom snagom zavatliti i baciti u vatru jednog od ova dva nadmena porculanska psa iz dinastije Ming koji su ga promatrali s police iznad kamina. „Ja imam dvadeset sedam godina.”

Ona nestrpljivo otpuhne. „Dobro, ja imam samo devetnaest. I ja sam definitivno premlada da se ne bih zadovoljila savršenim izborom.”

„Uistinu ne mogu vjerovati da je biti vojvotkinja od Sedgemoo-
ra drugorazredni izbor”, reče on ledenim glasom, pitajući se kamo je nestala njegova prijateljica iz djetinjstva.

Pen uzdahne kao da shvaća njegovu muku. „Jest, kad vojvoda nudi samo mlaku vezu.”

Želudac mu se stisne. Nije želio da ga ljudi shvaćaju. I uistinu se nadao da nije primijetila koliko on pršti od seksualne napetosti. Sad kad ga je ovako hladno odbila, da primijeti tu njegovu slinu, neželjenu žudnju, bilo bi to konačno poniženje.

„Zar bi ti bilo draže da sam lagao?” zareži Cam.

Ona se sada trzne kao da ju je udario. „Čak i da si lagao, Cam, ja ti ne bih povjerovala. Predugo te poznajem. Ti si se odavno odrekao ljubavi.”

S mukom je pokušavao zvučati razborito. Kad bi se uzrujao, ona bi bila još odlučnija. Njihov se susret opasno približavao ružnoj svađi. „Pen, razmisli malo o prednostima.”

Ona tvrdoglavo isturi bradu. „U ovom trenutku, osim očite čijenice da si bogat, ne vidim nikakvih prednosti.”

Razočarao ju je njegov pokušaj da je očara materijalnim stvarima. Želudac mu se zgrči od srama. Sa žaljenjem se prisjeti onih dana kad je u njezinim očima bio bezgrešan. Ustane i zapilji se znakovito u nju.

„Cam, ovo zastrašivanje vojvodskim pogledom nema nikakve

svrhe”, reče ona odrješito, i, neka je vrag nosi, nimalo zastrašeno. „Taj tvoj pogled je izgubio moć nada mnom još prije tvog odlaska na Eton.”

Pomakla se bliže, ispruživši ruku prema kaminu. Kad je primijetio kako joj prsti drhte, shvatio je neugodnu istinu da ju je, unatoč njezinoj vanjskoj mirnoći, ovaj susret uzrujao.

Naravno da jest. Ona je uvijek bila duboko osjećajna. U djetinjstvu ju je često zatekao kako plače u nekom kutku nakon što su zadirkivanja njezine braće pogodila neku njezinu bolnu točku. Penelope Thorne bila je ponosna. A to je bila još jedna poželjna osobina buduće vojvotkinja.

Ali očito ne njegove vojvotkinje. Pen nije imala monopol na ponos. Cam je pogleda ispod oka i obrati joj se hladno kao što bi se obratio nekom uobraženom poznaniku. „Koliko shvaćam, ti me odbijaš.”

Zglobovi na prstima kojima se pridržavala za rub kamina pobijele, iako joj je glas ostao miran. „Da, točno.” Penelope zastane. „No cijenim tvoju susretljivost.”

To je bila takva očita neistina da bi se u drukčijim okolnostima nasmijao. Ali ljutnja mu je uništila i posljednji tračak smisla za humor. Iako je bio bijesan, znao je da se loše ponio. No iako je to bilo nepravedno, krivio je Pen za neobičnu okolnost u kojoj se našao.

Kratko se naklonio i obratio joj se odsječnim glasom. „U tom slučaju, gospođice Thorne, neću gubiti još vašeg dragocjenog vremena. Želim vam svako dobro.”

Nešto što bi moglo biti bol zabljesne u njezinim tamnim očima, ali on je bio previše ljutit, i koliko god to teško priznao, previše povrijeđen da bi mario za to. Ona zakorači prema njemu. „Cam...”

„Zbogom, milostiva.” Okrene se na peti i ode.

Pen je promatrala kako Cam ubrzanim korakom odlazi iz knjižnice njezina oca, ukočenih leđa zbog nezadovoljstva, i uvjerala samu sebe da je učinila ispravno. Donijela je jedinu moguću časnu odluku.

Ali sada se nije tako osjećala. Osjećala se kao da je progutala žabu. Grčevito se držala za klupčicu iznad kamina da se ne bi srušila.

Njezin jad nije promijenio nemilosrdnu stvarnost. Cam je ne voli. Cam je nikad neće voljeti. Ništa je u današnjem neugodnom, bolnom susretu nije uspjelo uvjeriti da to nije tako.

Kao budalasto, nezrelo dijete, sanjala je da će se on do ušiju zaljubiti u nju. Koja djevojka dovedena u blizinu veličanstvenog nasljednika obitelji Rothermere ne bi zamišljala budućnost iz bajke. Pogotovo kad ju je njezina majka ohrabivala na to.

Ali to je bilo prije nego je Pen odrasla i shvatila ružnu istinu. Istinu koja je bila nemilosrdno potvrđena kad je imala šesnaest godina. Jednog ljeta u Fentonwycku načula je kako Cam govori svom najboljem prijatelju Richardu Harmsworthu o tome kako treba obeshrabriti pokušaje neke lokalne ljepotice. Kad je Richard za djevojčine ispade okrivio ljubav, Cam ga je odrezao rekavši mu da je to još jedan razlog da se kloni te nesretne dame.

Ljubav nema mjesta u mom životu, ni sada ni u budućnosti, stari moj. Pusti neka drugi momci rade budale od sebe. Vidio sam koliko ta otrovna emocija može nanijeti štete. To je zamka i prevara i vražja gnjavaža. Ja se nikada neću oženiti ženom koja od mene očekuje da je volim.

Pen je postalo mučno kad se sjetila te Camove samouvjerene izjave. Možda bi tu njegovu opasku zanemarila proglašivši je mladenačkim razmetanjem da je Camovo ponašanje sljedeće tri godine nije uvjerilo da je najozbiljnije mislio svaku riječ koju je tada izgovorio.

Čak i s onima koji su mu bili najbliži – Richardom, svojom sestrom, Pen – uvijek je jedan dio sebe držao po strani, nedodirljivim. Tijekom godina, ta udaljenost samo se povećala.

Camden Rothermere bio je bogat, naočit, pametan, častan i hrabar. I zato u cijelosti sam sebi dovoljan.

Pen se usrdno nadala da će Cam ignorirati provodadžijske sklonosti svoje pokojne majke, no naravno, on je smatrao svojom dužnošću ponuditi brak Penelope. Baš kao što je smatrao svojom dužnošću obavijestiti ju da njegovo zanimanje za nju služi isključivo za produžavanje dinastije.

Da je njegovala i najsitniju nadu da će rastopiti led u njegovu srcu, zanemarila bi njegova pitanja o zloglasnosti njezine obitelji i njegovu tvrdoglavost. Čak bi se pokušala i prilagoditi slici koju je on želio.

Ali poznavala je Cama kao što je poznavala samu sebe, a nikad se nije smatrala glupom osobom.

Cam nije mogao zamisliti brak osnovan na ljubavi, a ona nije mogla zamisliti brak koji nije osnovan na ljubavi. Ona nikad ni u što nije ulazila suzdržano, a brak bez ljubavi bi je uništio.

Pen je ostala kraj kamina, drhteći, znajući da njezina obitelj očekuje vijest o njezinim zarukama. Njezino odbijanje najveće bračne nagrade u kraljevstvu uzburkat će duhove i razljutiti obitelj Thorne. U ovom je trenutku njezina samokontrola tako ranjiva. Bila je to posljedica majčinog maltretiranja.

Odupirala se djetinjastom porivu da se rasplače. Kad bi se rasplakala, to bi dovelo do beskrajnih pitanja i još maltretiranja. Njezina je majka suze smatrala prilikom za manipulacijom, a ne utjehom.

Pen usiše drhtavi dah i iako se zaklela da to neće učiniti, pojuri prema prozoru koji je gledao na dugački prilazni put.

Cam je upravo odjahao na svom veličanstvenom konju. Nije se osvrnuo da bi je uhvatio kako zuri u njega. A zašto i bi? On je sada želio pobjeći što dalje od nje. Za čovjeka čuvenog po savršenoj samokontroli, danas je bio na samom rubu da izgubi živce.

To je bilo iznenađenje. Nije pomišljala da mu je tako stalo oženiti se njome. Zapravo, mislila je da mu nimalo nije stalo.

No ipak, očekivao je da će ona pristati bez oklijevanja. Unatoč činjenici da je Penelope Thorne za njega u svakom pogledu bila pogrešan izbor.

Osim možda u vezi s jednom činjenicom.

Tom, da će ga ona voljeti do smrti.